

botsend vloog deze huilsvader nog eens de zeven kilometer zandwoestijn door.

De zware jongens.

Tegen 2 uur stonden ongeveer 25 „zware jongens” en evenveel „zware wagens” in slagorde voor den strijd van de klasse E., waaraan automobielen van willekeurige cylinderinhoud deel konden nemen. Men kon hier de keur van Nederlandsche duurrijders bij elkaar treffen, van Carel Schade en Karel Ton tot Alex van Strien en Frits Diepen, allen bekend van de Rally Monte Carlo.

Onder daverend geronk en zandgespuit stortten de zware wagens zich en bloc het mulle zand in; vanaf plaats 10 man de gloednieuwe Ford van Karel Ton de leiding, doch werd tusschen een recht eindje karresporen als het ware opzijgespoten door Stemerdink; achter de heuvels wrong Ton zich weer vooraan; ontusschen hadden Barendregt, Nortier (BMW) De Boer (Buick) en Van Strien (Ford) zich bij het leidend koppel aangehaakt en dit zestal leverde in de komende rondes een partijtje „dirt track” dat de talrijke toeschouwers beurtelings deed schuimen van enthousiasme en verbleeken van spanning.

In de 5e ronde moest Van Strien opgeven, doch zijn teamgenoot, de jeugdige Brabander Diepen, die van de 20ste plaats uitgelopen was tot vlak achter Ton en Barendregt, maakte dat verlies ruimschoots goed, zij het ook met ingedeukte linkerzijde. Ton behield 8 rondes de kop, moest hem in de 9e ronde aan Barendregt afstaan, terwijl Barendregt in de tiende en laatste ronde enkele honderden meters voor de finish door Diepen's grauwe V-8 met een 100 K.M.-vaart gepasseerd werd! De overwinning van Diepen was dan ook allersensationeelst. In de hitte van het gevecht waren rondjes van minder dan 6 minuten, dwz. van gemiddels 75 K.M. per uur (en dat door zand en

kuilen) geen uitzondering.. De licht blauwe Lancia van Emons was zoo laag, dat hij van lieverlede onder het zand schuil ging. Opvallend was het rijden van de jonge Smulders op Ford.

Uit een en ander blijkt wel dat deze dag voor de organisatoren een groot succes geworden is. Terreininspectie en verkeersleiding waren bij de talrijke militaire krachten in goede handen; aan den Commandant van Oldebroek past dan ook een hartelijk dankwoord. Over het algemeen was men van oordeel, dat het traject iets te zwaar gekozen is. Met recht kan „Oldebroek 1938” een mijlpaal in de Nederlandsche automobielsport genoemd worden.

De uitslagen luiden:

Klasse a tot 990 c.c. 5 rondes.

1. E. A. C. Cornelius (D.K.W.) 40 min. 36 4/5 sec.
2. C. J. Rijshouwer (D.K.W.) 40 min. 46 4/5 sec.
3. F. W. Breeman (D.K.W.) 40 min. 49 sec.

Klasse b tot 1200 c.c., 5 rondes.

1. F. J. J. baron van Heemstra (Fiat) 39. min. 49 2/5 sec.
2. M. Rosier (Hansa) 39 min. 56.3 sec.
3. A. Rosier (Hansa) 40 min. 4.4 sec.

Klasse c tot 1550 c.c., 7 rondes:

1. J. L. Lang jr. (Fiat) 49 min. 49 1/5 sec.

Klasse d, tot 2000 c.c. 7 rondes:

1. W. van der Woude (Citroën) 47 min 52 sec.
2. F. J. Visscher (Citroën) 47 min. 59 4/5 sec.

Klasse e willekeurige cylinderinhoud, 10 rondes:

1. F. J. L. Diepen (Ford) 1 uur 6 min. 18 3/5 sec.
2. K. S. Barendregt (Ford) 1 u. 6 min. 29 2/5 sec.
3. K. Ton (Ford) 1 uur 6 min. 35 2/5 sec.
4. Tj. de Boer (Buick) 1 uur 7 min. 35 1/5 sec.
5. P. J. Nortier (B.M.W.) 1 u. 12 min. 5 4/5 sec.
6. J. W. Meyer (Ford) 1 uur 12 min. 16 sec.

